

Sygn. akt VI U 1025/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 8 maja 2017 r., znak: (...)

w sprawie: J. F.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. F. prawo do emerytury od dnia (...),
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1025/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 maja 2017 roku, organ rentowy odmówił ubezpieczonemu J. F. prawa do emerytury stwierdzając, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie powołując się na to, że przepracował wymagany okres, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) i w Przedsiębiorstwie (...) i Budownictwa (...) i powołał się na zeznania świadków. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując dotychczasową argumentację. Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony urodzony (...) wniosek o emeryturę złożył 28 kwietnia 2017 roku. Ubezpieczony udokumentował staż pracy w wymiarze 25 lat, 1 miesiąca i 12 dni. Ubezpieczony zatrudnił się 6 marca 1979 roku w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) i pracował tam z przerwami wynikającymi z korzystania w październiku i w listopadzie 90 roku z urlopu bezpłatnego aż do 31 lipca 1993 roku obsługując ciężkie maszyny budowlane. Ubezpieczony też w tym okresie obsługiwał dźwig, pracował jako operator pompy S., pracował też częściowo, jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym dopuszczalnym powyżej 3,5 tony. Generalnie pracował na budowach w trakcie swojej pracy, albo podawał odpowiednie elementy budowlane, albo podawał beton w zależności od potrzeb wynikających z danego momentu, w którym budowa się znajdowała. Tę pracę w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace w tym przedsiębiorstwie

potwierdził świadek O. B., który pracował z ubezpieczonym praktycznie codziennie i na bieżąco mógł obserwować, na czym polegają czynności pracownicze ubezpieczonego. Następnie ubezpieczony w trakcie jeszcze tego zatrudnienia ubezpieczony nabył uprawnienia w zakresie obsługi pompy S., którą należy zakwalifikować, jako maszynę budowlaną. Następnie od 25 października 1993 roku ubezpieczony zatrudnił się w Przedsiębiorstwie (...) i Budowlano-D. należącym do R. W. w K.. Ubezpieczony zatrudnił się też, jako operator ciężkiej maszyny budowlanej, operator pompy S. i kierowca. Pracował w tym przedsiębiorstwie wykonując takie same czynności, jak w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), czyli pracując generalnie głównie, jako maszynista ciężkich maszyn budowlanych. Wykonywał też w razie potrzeby kier..., obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3, 5 tony dowożąc na przykład materiały budowlane. Również w trakcie tego zatrudnienia ubezpieczony taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy i przez jeden miesiąc korzystał z urlopu bezpłatnego, ale korzystał w roku 2001, w tym okresie do 31 grudnia 98 roku ubezpieczony nie korzystał z urlopu bezpłatnego. Ubezpieczony w obu zakładach otrzymywał posiłki profilaktyczne. Pracę ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) potwierdził świadek K. Ł., który również na bieżąco obserwował i współpracował z ubezpieczonym..., nie współpracował, ale obserwował pracę ubezpieczonego. Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów z akt osobowych ubezpieczonego znajdujących się w dokumentacji archiwalnej z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) i Spółce (...) w B. oraz w P..., z dokumentów złożonych przez R. W.. Prawdziwości tych dokumentów strony nie kwestionowały, dlatego Sąd uznał, że są one wiarygodne. Sąd dał wiarę zeznaniom zarówno O. B. jak i K. Ł., dał wiarę też zeznaniom samego ubezpieczonego, ponieważ wszystkie te zeznania były spójne uzupełniały się wzajemnie i znajdowały też potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego. Następnie Sąd dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego na gruncie obowiązujących przepisów prawa to znaczy Ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Artykuł 184 tej Ustawy między innymi wymienia, jako przesłankę przyznania emerytury w obniżonym wieku pracę w szczególnych warunkach, co najmniej 15-cie, 15-tu lat. Oprócz artykułu 184 kwestie pracy w szczególnych warunkach reguluje również Rozporządzenie Rady Ministrów z 8..., z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, które to przepisy wymagają, aby praca świadczona była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zebrany w sprawie materiał dowodowy zdaniem Sądu Okręgowego pozwala na ustalenie, że ubezpieczony w tych spornych okresach zarówno w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) i następnie w Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...), a także w Przedsiębiorstwie (...) i Budownictwa B. R. W. obsługiwał w trakcie zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy maszyny budowlane, czyli wykonywał pracę określoną w Dziale V pozycja 3 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 roku. A także wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego, czyli określoną w Dziale VIII pozycja 2 również załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83. Ponieważ Sąd w trakcie postępowania spraw toczących się z odwołania od decyzji ZUS nie jest ograniczony w ten sposób, w jaki jest ograniczony organ rentowy, który wydaje decyzję na podstawie dokumentów. Sąd, na co mu zezwala artykuł 472 i 473 Kodeksu postępowania cywilnego przeprowadził postępowanie dowodowe polegające na przesłuchaniu świadków, przesłuchaniu samego ubezpieczonego i ściągnięciu dokumentów osobowych. I mimo tego, że świadectwa pracy w szczególnych warunkach wystawione ubezpieczonemu zawierały pewne uchybienia właśnie na podstawie tego własnego postępowania dowodowego doszedł do przekonania, że ubezpieczony spełnił w sumie wszystkie warunki do uzyskania prawa do emerytury. Bowiem organ rentowy kwestionował tylko ten jeden warunek, a mianowicie brak tych 15 lat pracy w szczególnych warunkach. A praca w tych dwóch zakładach pracy przekracza okres 15 lat. W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znakiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję przyznał prawo do emerytury od pierwszego dnia miesiąca, w którym pan złożył wniosek o emeryturę, czyli od (...) roku. W punkcie drugim wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji na podstawie artykułu 118 ustęp 1A Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to oznacza, że jeżeli wyrok się uprawomocni i organ wyda nową decyzję, bo tak będzie musiał zrobić jak wyrok się uprawomocni, że nie będzie panu przysługiwało prawo do odsetek z tytułu opóźnienia. Bo takiego opóźnienia nie było albowiem organ rentowy nie mógł wydać pozytywnej decyzji, bo trzeba było w tym celu przeprowadzić postępowanie dowodowe. To wszystko.